Žižkovský zpravodaj

Červenec
Srpen
Září
3/2017

Cena 5,- Kč











Slovo starosty

Ani jsme se nenadáli a už zde máme znovu podzim. Když se tak mírně poohlédnu, musím říci, že to opravdu utíká čím dál rychleji. Jak mi jeden starší občan říkal: „Jak dojdů hody, bude hned vinobraní a možeme pomalu chystat uhrňače snihu". Ano, je to tak, hody proběhly vcelku klidně, ale velkolepě. Vždyť ještě nedávno jsme museli douklízet pozůstatky.

Nyní máme vinobraní v plném proudu, jen to počasí si letos s námi pohrává. Po období sucha došlo období dešťů. Myslím, že klidně mohlo ještě malou chvilku nepršet, ale vody v přírodě je málo, tak zaplať pánbůh za to, že i na nás vyšlo.

Při čtení zpravodaje je asi pro všechny nejzajímavější, co se děje na úřadě, a tak jen teď naznačím. Poslední dobou se zaobíráme byrokratickým zatížením, které se na úřady čím dál víc klade. Mimo to také řešíme vrácení obecního pozemku, který byl pronajatý jednomu ze zemědělců. Bohužel tento nájemce si právo vysvětluje pouze ke svému prospěchu. Nicméně tyto činnosti nejdou navenek vidět, a proto se o nich zmiňuji. Zlé jazyky prohlašují, „že tu enom chrápeme". Tak to jenom pro zpřehlednění.

Letos v říjnu proběhnou volby do parlamentu. Když se ohlédneme zpětně, co se to všecko letos na té politické scéně událo, je celkem složité vybrat vhodnou stranu k zastupování v tomto zákonodárném orgánu. Nebudu vás v obecním zpravodaji navádět pro toho či onoho, jen bych vás chtěl všechny požádat: „Přijděte volit, je to v našich rukou. Pokud nevolíme, pak se nemůžeme divit, co se všechno v této republice děje".

Závěrem něco přece jen pozitivního. Obec Moravský Žižkov s Farním úřadem pro vás připravují koncert Pěveckého sdružení moravských učitelů v kostele Panny Marie Vítězné v Moravském Žižkově. Termín byl stanoven na sobotu 21. 10. 2017 navečer.

Vážení spoluobčané, přeji vám hodně sil v závěru tohoto roku, aby se vám podařilo sklidit všechny zbylé produkty z polí. Hlavně zdraví a pevné nervy.

Mgr. Josef Osička,
starosta obce

Tajemná kanalizace

V celém vyspělém světě, snad v každé malé obci, se setkáme s potrubím vedoucím odpadní vody. Z pohledu běžného života nic zajímavého, v podstatě přehlédnutelné. Ale!!! Jen do té doby, než začne odpadní voda nastupovat ve sklepě, nebo ještě hůře v koupelně. V tuto chvíli je zle. To nevěští nic dobrého.

Takto podobně může začít příběh každému i v naší obci. Nejednou se podobná situace stala na hlavním kanalizačním řádu. Není to tak dávno, co byl hlavní kanalizační řád obce vyčištěný profesionální firmou. Provedlo se to 15 minut po dvanácté a stihlo se předejít velkým komplikacím. Jenže kanalizace se dnes se železnou pravidelností ucpává opakovaně zatím na celkem dostupných místech. A co nám to způsobuje? Největším nepřítelem se pro nás staly vlhčené ubrousky. Když nevytvoří špunt v problematických místech, tak se zaručeně namotají na „vrtulky" čerpadel na přečerpávací stanici. Žádáme vás, nevhazujte tento hit poslední doby do kanalizačního odpadu. V tom lepším případě, pro vás, se tím budeme nadále zaobírat v obecní rovině. V tom horším, což se již několika občanům stalo, si bude muset pročistit kanalizační přípojku. V těchto případech většinou nastala situace, kdy musela být přípojka kompletně vykopána a opravena.

KRUMVÍŘ „Kraj beze stínu" 11.6.2017





Dne 11. 6. 2017 se vydala žižkovská výprava do Krumvíře na folklorní festival „Kraj beze stínu“ reprezentovat naši malebnou dědinu. Součástí nedělního programu je vždy představení jedné hanácko-slovácké dědiny a letos padla řada na Moravský Žižkov. Představily se všechny folklorní spolky, které v naší vesnici působí. Hned na začátku se představily děti z folklorního souboru Žižkovjánek, které zatančily dvě pásma. Po nich zatančil a zazpíval Slovácký krúžek Hrozen a Folklorní krúžek Pohárek, ve kterých působí i žižkovská mládež. Součástí programu byla také přehlídka historických krojů, které zapůjčil pan Jaroslav Buzrla. Pro porovnání byl přítomen i pár v současném kroji. V závěru programu vystoupili žižkovští mužáci, kteří zazpívali několik hanácko-slováckých písniček. S publikem jsme se rozloučili pozvánkou na tradiční krojované hody.

Myslím si, že náš program měl úspěch, který dokazoval potlesk při odchodu účinkujících z pódia.

RZ.





DFS Žižkovjánek opět partnerem evropského projektu

Předloni se zúčastnil dětský folklorní soubor Žižkovjánek Mezinárodního folklorního festivalu v polském Rybniku a zde bylo vedení našeho souboru osloveno polskými organizátory, zda bychom se nechtěli stát partnery evropského projektu. Jednalo se o účast na tanečním workshopu v okolí města Augustów u Mazurských jezer, vše pod hlavičkou evropského projektu Erasmus + - výměna mládeže. Určitě velmi atraktivní zájezd stoprocentně hrazený z evropských dotací, ale problém byl v tom, že se jednalo o mládež od 13 let, což má v našem souboru tak čtvrtina dětí. Zbytek účastníků jsme museli doplnit z jiných souborů. Proto jsme již s účastí na letošním projektu nepočítali. Poláci však byli jiného názoru, poněvadž jiného partnera neměli a moc nás prosili, zda bychom přijeli, jinak přijdou o dotace. Dali jsme tak na poslední chvíli dohromady skupinu mládeže, Poláci pro nás dokonce poslali autobus, po cestě jsme ještě v Rybniku přibrali dívčí taneční skupinu a do Agustówa odjeli.

Letošní téma tanečního workshopu bylo Společné kořeny našich národů, ale ve společném programu to bylo uplatnění folklorních prvků v současné moderní hudbě. Pro naše děcka určitě atraktivní, poněvadž skupina děvčat z Rybniku byla vlastně skupina moderních tanců a my jsme s nimi nacvičovali program. Kromě nácviků to byly výlety po okolí, také koupání apod. Nacvičený program jsme pak prezentovali na náměstí v Augustówě, v kultur-





ním zařízení města Augustówa na výletní lodi.

Na závěrečném hodnocení projektu jsem vyjádřil svůj názor, který se organizátorům moc nelíbil, že my se u nás naopak snažíme o zachování lidových tradic v původním stavu a letošní téma workshopu absolutně neuplatním. I když jeden taneček na moderní hudbu jsem s děckama v souboru jako perličku nacvičil.

V poslední době jezdím do Polska velmi často, např. do družebního města Andrychów jako břeclavský zastupitel a musím konstatovat, že se máme od Poláků co učit. A to, jak umí čerpat evropské dotace. S děckama jsme byli ubytováni v lese na farmě koní. Tam cedulka „postaveno z evropských dotací", cvičili jsme ve škole – postavena z evropských dotací, byli jsme v muzeu – postaveno z evropských dotací, tancovali na náměstí – postaveno z evropských dotací, taneční workshop, kterého jsme se účastnili také hrazen z evropských dotací. To byl také jeden z bodů jednání na schůzce vedení souborů s rodiči, že se pokusíme na nějaký evropský projekt dosáhnout.



Jaroslav Švach – vedoucí souboru

Hody 2017

Jako každý rok, tak i letos se v naší vesnici konaly Tradiční krojované hody-událost, na kterou se většina vesnice, převážně tetičky a krojovaní, těší celý rok. Letošní hody připadly na 20. - 22.srpna.

Pro nás stárky Petra Osičku, Radku Kovaříkovou, Štěpána Vicana a Hanu Osičkovou a celou chasu však hody začaly již přípravami týden před celou třídenní událostí. Bylo potřeba přivézt z lesa zelené, máju, májky, udělat stovky mašliček a kromě uklízení doma a umývání oken, také pouklízet celé sólo.

Když bylo vše hotovo, mohla se postavit mája. My stárci jsme se již tradičně na stavění nepodíleli, takže jsme ji







uviděli, až když byla postavena našimi zdatnými spoluobčany. Byla krásně malovaná a navíc postavena velmi rychle.

Poté mohlo následovat předhodové zpívání pořádané Žižkovskými mužáky, na kterém vystoupil místní dětský folklorní soubor Žižkovjánek a sólisté.

Počasí si s námi vždy pohrává a ani letos tomu nebylo jinak. Vše ale krásně vyšlo, a tak jsme všechny tři dny mohli hodovat venku „pod májů" a pořádně si tak užít přespolních hostů, pondělní zaváďky a úterních káčátek a maškar.

Máme velkou radost, že stárkovské šaty se líbily a srdce mnoha tetiček zaplesala. Všichni byli spokojeni i s výběrem dechovek, které se u nás snad poprvé vystřídaly hned tři. V neděli zahrála DH Legrúti, v pondělí DH Bílovčanka a úterý svými vynikajícími výkony zakončila DH Zlaťanka.

Počet krojovaných bohužel kolísá jako na houpačce. Letos šlo v nedělním hodovém průvodu 18 krojovaných párů a 8 kluků šlo bez párnic. Doufáme ale, že se počet nadšenců pro tuto tradici bude rok od roku zvyšovat.



Na závěr bychom chtěli poděkovat všem, kteří se jakkoliv podíleli na přípravě hodů. Především obecnímu úřadu, panu starostovi, mužákům, vinařům a také polivačům a chase. Děkujeme moc a doufáme, že jste si hody užili, tak jako my.

Stárky a stárci z Moravského Žižkova

Původní podoby vinařského zvyku zarážání hory

Vinařský zvyk zarážání hory je známý v podobě folklórních slavností na celé jižní Moravě, i když byl v Moravském Žižkově i v okolních obcích většinou obnoven až po roce 1989. Jeho tradice je ale opředena bohatou historií, i když původ tajuplného zvyku není známý (kromě toho, že lze nalézt určité podobnosti s tradicemi ze sousedního Dolního Rakouska).

Obřad, při němž se zarážala hora zamezoval vstup do vinohradu všem, kteří tam neměli co pohledávat. Po vinohradu se mohli pohybovat jen majitelé a takzvaní hotaři, kteří měli za úkol ohlídat vinice před zloději a špačky. Porušení zákazu vstupu se přísně trestalo. Za vstup do cizího vinohradu hrozilo utětí nohy, za utržení hroznů utětí ruky a výjimkou nebýval ani trest nejvyšší.

Jeden z prvních záznamů o tomto zvyku nalezneme v knize Františka Bartoše Lid a národ z roku 1883, kde popisuje průběh zarážení hory v (Moravské) Nové Vsi:

„Tu sobotu před novou nedělí, teráž jest první neděle v měsíci září, zaráží se hora, od kteréžto doby lidem cizím, svého vinohradu nemajícím, do vinic vcházeti se nedovoluje. Toto zarážení hory děje se po způsobu slavnostním, starobylém. V ustanovený den všecek obecní výbor, pozvaní hosté a někteří sousedé, kteří v hoře vinice mají, sejdou se na určitém místě a večer k deváté hodině vydají se na cestu do hory, od některých osad dosti vzdálené. S nimi zároveň jde kostelník, nesa kaditelnici, paškál, svěcenou vodu a černý hrozen. Zatím v hoře u boudy hotařovy vykopána jáma půl druha střevíce zhloubí, a nachystána horní hlava, vysoká to tyč, na jejímž vrchole upevní se kytice. Na kytici sbírají hotaři kvítí lesní a luční, mezi nímž musí býti turánek hrubý i drobný a jahodníček. Kytice světívá se v Týnci o slavnosti na Nanebevzetí Panny Marie (15. srpna), víno v Nové Vsi na den sv. Jana Křtitele (dne 24. června). Nad kyticí vyčnívá kříž spletený z turánku."

Podrobněji zachycuje průběh slavnosti na přelomu 19. a 20. století obecní kronika blízkého Josefova:

„Když hotař při obchůzce ve vinohradech našel na přelomu srpna a září první tmavý dozrávající hrozen, ohlásil to starostovi. Hotaři následně připravili vysoký dřevěný kůl, na jehož vršek připevnili posvěcenou kytku z lesního kvítí, nalezený tmavý hrozen a láhev s vínem. Když bylo vše připraveno, pozvali hotaři představenstvo obce a církve k zarážání hory. Starosta dal bubnem vyhlásit, kdy se bude hora zarážat – obyčejně to byla sobota před 8. zářím. V stanovený den večer se sešlo obecní představenstvo ve vinohradě, starosta nesl svíci, první radní svěcenou vodu a druhý kadidlo. Starosta a všichni přítomní třikrát obešli na zemi ležící májku, třikrát se při tom pomodlili Otčenáš a Věřím v Boha, přičemž májku kropili svěcenou vodou a okuřovali kadidlem. Při celém obřadu hořel poblíž oheň, který se následně také pokropil svěcenou vodou. Část žhavého popela a zbytek svěcené vody se vložil do připravené jámy. Po obřadech přítomní společnými silami májku postavili. Kolem ní se zatlouklo dvanáct vinohradnických kolků (každý by měl pocházet

z jiného vinohradu), které se svázaly věncem z proutí. Do tohoto věnce se zastrčilo dalších dvanáct kratších kolků – špačků asi 30-50 cm dlouhých, kterým se přezdívalo dvanáct apoštolů. Každý měl být zhotoven z jiného druhu ovocného stromu.

Pak se všichni přítomní postavili proti východní straně, hotaři troubili na své rohy a střelci stříleli z pušek. Podobně učinili proti ostatním světovým stranám. Po skončení se celá společnost odebrala do búdy k hornému, který je s hotařem počastoval chlebem, vínem a ovocem."

A do třetice uveďme ještě popis slavnosti zarážení hory na Podluží podle Jana Noháče:

„Před svátkem Nanebevzetí P. Marie (15. 8.) natrhal vinohradní hotař kytici z polního kvítí a klasů a tuto dal v kostele posvětiti. Večer se sešel obecní výbor a majitelé vinohradů ve starostově búdě, kde se všichni na účet obecní pokladny posilnili jídlem a pitím. Všichni byli ozbrojeni puškami, a když se setmělo, šli na místo, které bylo dobře viděti „zarážeti horu". Na zemi leží oloupaný kmen borovice (hora), na jehož vrcholu jest uvázána kytice, ráno v kostele posvěcená. Z ní vyčnívá dřevěný křížek, na němž jsou napíchnuta tři jablka. U vykopané jámy, do níž se má hora zasaditi, udělá se oheň a do něho se hodí kytice z loňské hory, kadidlo a vonné byliny. Všichni smeknou a společně se modlí růženec a modlitby k P. Marii, sv. Janu a Urbanu, ochráncům vinohradů. Po modlitbách se jáma i hora kadidlem vykouří a pokropí svěcenou vodou a do jámy se vloží tři nejkrásnější hrozny, při čemž hotař i troubí z hotařských trubek do jámy. Ostatní obcházejí dokola jámu s rozžatými hromičkami, hora se zdvihne a postaví do jámy, která se zahazuje, přičemž ji starosta zalévá vínem, jež se cedí z hotařské trubky. Když je hora zasazena; seřadí se všichni do kruhu a obcházejí horu, při čemž se modlí tři otčenáše a zdrávasy, modlitby k patronu hor sv. Urbanovi za všechny zemřelé horné a starosty, jakož i za všechny, kdo ve vinohradech pracovali a pracují. Po vykonaných modlitbách se všichni rozestoupí zády k hoře a střílejí do všech světových stran, na znamení, že jest hora zaražena a přístup do vinohradů i jeho majiteli pod trestem smrti zakázán. Kromě hotařů nesmí nikdo do vinohradu vkročiti. Dříve po zaražení hory shromáždila se celá obec před obecním úřadem a tam se čtly nejdůležitější body horenského práva..."

Z výše uvedených zápisů lze snad částečně zrekonstruovat původní podobu této starobylé tradice, jejíž důležitost se začala pomalu vytrácet někdy po zrušení platnosti horenských řádů v 18. století. Z kdysi velmi působivého ochranného rituálu se dnes většinou dochovala už jen vnější podoba, jen jakýsi zábavný druh lidového divadla předváděného v rámci lidových slavnosti. Ale i tak má tento zvyk svoji hodnotu – i kdyby to mělo být jen společné setkání vinařů a dalších milovníků dobrého vína.

JČ

Podnikání v naší obci

Ve zpravodaji se vždy věnujeme i podnikatelům v naší obci. Tentokrát jsme se zaměřili na podnikání v oblasti služeb. Jsou již minulostí doby, kdy musely ženy například za kadeřnicí či pedikérkou jezdit do větších sousedních měst a obcí. Dnes v naší obci můžeme využívat opravdu pestrou paletu služeb. Jednou z nich je i pedikúra a manikúra. Poprosil jsem paní Maršálkovou, která se věnuje tomuto podnikání, aby nás blíže seznámila se svou prací, která je jistě pro naše občany přínosná, ale také určitě hodně náročná. Paní Maršálková se nejen plně věnuje své práci, která je i jejím koníčkem, ale také hraje ochotnické divadlo. Vím, jak bylo náročné například skloubit časově zkoušky, jelikož měla i večer nabitý zákaznicemi. To je samo o sobě vizitkou její kvalitní práce. A nyní již slova samotné paní Maršálkové.

V tomto oboru se práci na živnost věnuji od roku 2012. Po několika kurzech a získání osvědčení pro služby manikúry a pedikúry jsem tuto práci nejprve vykonávala současně se svým předchozím zaměstnáním, a to pouze v provizorních podmínkách naší domácnosti. Přesto byla tato doba pro můj podnikatelský záměr dosti důležitá. Jak pro získání zkušeností v péči o potencionální zákazníky, tak i v propočítání nákladovosti a provozu salonu. Ten jsme nakonec zbudovali v bývalé prádelně našeho domu a po letech vizitky zaměstnanec, se ze mě stala živnostnice.

V 90 procentech mne navštěvují ženy. Myslím, že dnešní doba je v mém a jemu podobných oborech jako např. kadeřnictví, kosmetika apod. dosti jiná, než před dvaceti lety. Podobných zařízení v okolí funguje velké množství, což je zapříčiněno vyšší poptávkou a hlavně nárůstem zájmu o tyto služby. Jedná se sice hlavně o zvelebení na pohled viditelné, dnes je již však prokázán pozitivní vliv i z lékařského hlediska, a to jako ochrana proti růz-





ným virům nebo plísňovým infekcím.

Nesmím opomenout mužské zákazníky, kteří využívají služby pedikúry. Odstranění kůže a správná péče o pokožku na chodidlech velmi často zpříjemní každodenní život a zdraví mužů všech věkových kategorií.

Má práce je zároveň i mým koníčkem. Ráda sleduji novinky a trendy, které patří k nehtovému designu. Sama mám ráda svoje ruce a nehty upravené. Někdy se stává, že den je náročný a zákaznice se mě ptají, zda mě to stále baví. Odpovídám, že kupodivu pořád a že se těším na každé nové nehtíky, které vytvořím.

Osobně doufám, že všechny mé zákaznice a zákazníci odchází vždy spokojeni a ty, kteří na manikúře nebo pedikúře ještě nikdy nebyli, moc ráda uvítám a ráda splním jejich přání k jejich spokojenosti.

Marcela Maršálková

Mateřská škola Sluníčko

Září – začátek školního roku. Očekávání – jaké děti přijdou, jak budou šikovné, jak budou zvládat odloučení od maminky a jak si zvyknou na zcela odlišný režim, než měly doma. A pak to přijde jako každý rok – odpovídáme na množství nekončících otázek, v běhu mezi dveřmi vysvětlujeme rodičům co, jak a kdy, slibujeme, že maminka přijde a že to bude brzy, vysvětlujeme, že hračky se musí půjčovat, že nemůžeme být kamarády, ale že musíme být kamarádi, běháme za uprchlíky, utíráme slzičky. Postupně se ale vše zklidní a děti začnou školková pravidla respektovat. A tak se nám v září školka zase naplnila všetečnými dětmi. Ani jedno místo nezůstalo prázdné. Stejně tak je tomu ve školní jídelně, kde se nám ke stravování nahlásilo tolik dětí, že máme problém s malou kapacitou školní kuchyně. Změny v mateřské škole od 1. září nastaly dětem, které příští rok nastoupí do základní školy. Pro tyto děti je předškolní vzdělávání povinné a rodiče je tak musí omlouvat stejně jako v ZŠ. Nově u nás pracují asistenti, kteří nám pomáhají s péčí o děti, které mají různé vzdělávací potíže a speciální potřeby. Na financování školního asistenta jsme získali dotaci z Operačního programu výzkum, vývoj a vzdělávání. Projekt Šablony pro MŠ Moravský Žižkov je stanoven na 16 měsíců a z těchto dotací budeme čerpat zároveň finanční prostředky na odborně zaměřená tematická setkávání s rodiči.

Pěkný podzim za MŠ Sluníčko
Vám přeje Zdeňka Veselá









Zprávy *ze školy*

Je to jak včera, kdy jsme stáli před školou a přáli si krásné letní dny. Ty už jsou za námi a podzim nastoupil se vší barevnou parádou. I my ve škole máme za sebou první, zejména pro učitele a pracovníky školy, velmi hektický měsíc. Po prázdninách jsou naši žáci vždy trochu více „ rozverní“ a je to znát. Je znát i to, že se nám zvýšil počet dětí a to na 130, což je krásné a máme z toho velkou radost. Ovšem 81 dětí na prvním stupni na chodbě o přestávce je znát. V jarních měsících budeme využívat i školní dvůr, workout, nyní si ovšem musíme vystačit se školní chodbou. Žáci si pomalu uvědomují, že skončila doba nicnedělání a začali mnozí pilně pracovat. S novým školním rokem doznal obměnu pedagogický sbor školy. V přiložené tabulce si můžete přečíst jména našich pracovníků. Někomu se možná zdá, že se vyučující







příliš střídají. Ve své podstatě však máme stabilní kvalitní pedagogický sbor, jen prostě jsou paní učitelky ve věku, kdy se věnují i krásným mateřským povinnostem. Proto také dochází ke střídání, to je život a s tím opravdu nic nenadělám. A jsem tomu rád. Měsíc září byl ve znamení nejen prvních diktátů, opakování, písemek, ale i vzdělávacích akcí. První velkou akcí byl zájezd do Olomouce v rámci projektu školy Velká města České republiky. Děti byly spokojené, nejen že se pobavily, ale seznámily se i s dalším krásným městem naší vlasti. Sponzorsky jsme jim uhradili vstupné do expozicí. Podrobně se o akci dočtete v prezentaci, kterou vytvoří žáci 8. a 9. ročníku a bude zveřejněna na stránkách školy. Tradiční krásnou akcí prvního stupně je Dýňobraní. Vždy se těším, jaké výtvory zkrášlí vstup do naší školy. I letos děti, ani rodiče a patroni z řad deváťáků nezklamali a udělali krásnou výzdobu, která již oznamuje, že podzim je tady. Další zajímavou událostí byl zájezd do Mikulova. Opět jde o projekt naší školy, který se jmenuje Židé, historie a tradice, který si vymysleli a uspořádali pro děti naši vyučující. Opět zdařilá vzdělávací akce. V říjnu



čekáme návštěvu partnerské školy – ZŠ Mohelno, se kterou sehrajeme přátelské fotbalové utkání. Setkají se také žákovské parlamenty našich škol a předají si své zkušenosti. To ale předbíhám. Přeji všem krásné podzimní dny.

Mgr. Miloslav Sova, ředitel školy

Ročník	Vyučující
1.	Mgr. D. Řehánková
2.	Mgr. R. Rebendová
3.	Mgr. Z. Vašek
4.	Mgr. M. Šilhanová
5.	Mgr. J. Bistrá
6.	Mgr. B. Pížová
7.	Mgr. R. Pekárková
8.	Mgr. I. Sovová
9.	Ing. M. Kosová

Funkce	Vyučující
Ředitel školy	Mgr. M. Sova
Zástupce ředitele školy	Mgr. J. Bistrá
Výchovná poradkyně	Mgr. I. Sovová
Metodik prevence	Mgr. J. Ovečka
Vychovatelka (školní družina, školní klub)	S. Osičková
Bez třídnictví	Bc. J. Paul
	Mgr. J. Ovečka
	Mgr. M. Kristová
katechetka	Mgr.M.Kachyňová

Funkce	Jméno a příjmení
Účetní, hospodářka, správce sítě ICT	Ing. M. Stehlíková
Školnice+ uklízečka	J. Konečná
uklízečka	B. Bínová

ŠKOLA V PŘÍRODĚ

Malá spisovatelka….

Autorkou dnes otištěného článku je Karolínka Barančicová. Je žákyní 4. ročníku naší základní školy. Nejen, že v tomto věku píše poutavé příběhy, ale z každého příběhu vytvoří knihu, kterou si také sama ilustruje. Je velmi šikovná a my jsme na ni velmi pyšní. *Martina Kristová*

Byla jedna paní učitelka, která učila 3. ročník. Jednoho dne se rozhodla, že vezme děti na školu v přírodě. Žáci se jmenovali: Kája, Nelča, Sofča, Emma, Elen, Adéla, Adam, Tobiáš, David, Filip a Pavel. Na cestu se vydali autobusem a po příjezdu si vybrali své pokoje. Holky a kluci byli rozděleni zvlášť. Po ubytování šli k rybníku a tam si dali všichni

zmrzlinu. Poté vlezli do průhledné sauny, kde byla různá zajímavá tlačítka. Tobiáše napadlo zmáčknout tlačítko, kde bylo napsané: vypustit hélium. Zavřely se dveře a za chvíli všichni mluvili srandovně i paní učitelka. V tom si Kája vzpomněla, že si musí jít pro pití. Paní učitelka ji pustila, a tak Kája šla. Za rohem byl však grizzly, byli totiž v lese. Kája to honem utíkala říct paní učitelce. Ta řekla, že se všichni musí schovat do sauny. Byli tam asi 10 minut a grizzly naštěstí odešel sám. Pak se šli koupat do bazénu. Večer byla stezka odvahy a Emma se trochu bála. Nad hlavami se ale objevil černý mrak, tak se rychle běželi schovat. Za chvíli začalo pršet a byla velká bouřka. Ráno v 7:00 vstávali, nasnídali se a oblékli. Měli chvíli čas na hraní, ale v 8:00 začala už škola. Učili se anglický jazyk, to však nešlo Káji. Potom ČJ, M, PRV atd. O půl jedné jim skončila škola a paní učitelka řekla: „Jsme ve škole v přírodě a kousek odtud je zoologická zahrada. Chcete tam jít?" Všichni zakřičeli zároveň: „Anóóóóóóó!". Tak šli. Uviděli tygra, lva, pštrosy, vlky a želvy. Pan Vašek, který pracoval v zoologické zahradě jim dovolil, že si každý může nechat jednu želvu. Všichni si je pojmenovali. Kolem třetí hodiny se vrátili na pokoj. Na želvách byla napsaná jejich jména, aby mohly po celém pokoji lozit a všichni si je poznali. Paní učitelka zjistila, že už nemají jídlo, a tak šli do obchodu. Šli lesem a Filip se ztratil. Nikdo si toho nevšiml. Vrátili se z obchodu a paní učitelka je špatně spočítala a myslela si, že jsou všichni. Na pokoj došel poté klukům dopis, kde bylo napsané: Pomoc, zůstal jsem v lese zaháknutý na stromě jírovci a nemůžu slézt. Jsou tady vlci, trhá se mi tričko. Rychle mě zachraňte.

Kluci to šli ukázat paní učitelce. Pak šli Filipa společně s panem Vaškem ze zoologické zahrady hledat a také ho našli. Naštěstí tam už vlci nebyli. Vrátili se zpátky na pokoje, kde si udělali společnou fotku. Za chvíli bylo šest hodin a byla večeře. Všichni seděli u velkého dlouhého stolu. Měli špenátovou polévku, brambory s okurkem, masem. Kája si dělala srandu, že si dá bramboru do pití. Byla kofola. Měla bramboru na vidličce nad pitím a ta ji tam opravdu spadla. Chutnalo to hnusně. Jako dezert měli karamelovou buchtu se šlehačkou. Večer seděli u ohně, opékali si špekáčky s chlebem. Pavel si opékal okurek od večeře. Pan učitel Martin Moudrý hrál na kytaru a začal zpívat. Zpíval grónskou písničku. Paní učitelka Jana Bistrá a Martina Kristová se přidali k Martinovi Moudrému a potom i všichni ostatní. Dětem se to moc líbilo. Emma do toho začala hrkat svým náramkem, Sofča tloukla perama o sebe a z toho vznikl nejlepší orchestr. Po písničce šli spát. Ráno se převlékli, nasnídali, nastříkali proti komárům, protože paní učitelka řekla, že jdou na houby k obědu. V lese uviděla Emma krásnou houbu a tak se pro ni vydala. Najednou však něco zahlédla. Byla to liška obecná, ale bohužel měla vzteklinu. „Paní učitelko, paní učitelko, je tam liška a má vzteklinu!!!" Paní učitelka řekla: „Všichni vylezte na strom. Je to liška a opravdu má vzteklinu!" Všem se to naštěstí podařilo a liška za chvíli odešla. Poté se vrátili a udělali si výtečnou houbovku polévku. Káji, Nelči, Adélce, Davidovi a Filipovi houby nechutnaly, tak si uvařili rajskou polévku. Při míchání jim však vystříkla a byla všude na zdi. Chutnala ale nějak divně. Paní učitelka se smála a řekla, že tam zapomněli dát rajský protlak. A tak jim udělala borůvkovou kaši, která byla moc dobrá. Později si vyčistili zuby a šli spát. Ráno jim paní učitelka řekla: „Dnes jedete domů, tak si koupíme na památku hračku. Co říkáte?" Všichni zakřičeli: „Anóóó!" Po cestě Pavel našel většího šneka, tak si ho nechal a dal si ho po návratu do akvária. V hračkářství si Kája koupila Filly koníka, Adam tank, Nelča inteligentní plastelínu, Sofča knihu, Tobiáš meč, Elen panenku atd. Vrátili se na pokoj a tam si dali čerstvé jahody. Pak se balili a už jeli autobusem. Vystoupili u školy a šli domů. „Na shledanou paní učitelko!". Doma rodičům všechno vyprávěli, byl to nejlepší výlet!!!

Karolína Barančicová,
30. 6. 2017, 3. ročník







Divadelní spolek
„ŠEJKSPÍR“
z Moravského Žižkova
Vás zve na nejznámější převlekovou
komedii všech dob



CHARLEYOVA TETA



JEVAN BRANDON THOMAS

2.12.2017 v 19⁰⁰ hod
3.12.2017 v 17⁰⁰ hod

KD v Moravském Žižkově

Fotogalerie



DFS Žižkovjánek partner evropského projektu


Krumvíř 2017


Stárci a stárky 2017


MFF Strážnice 2017


Mateřská škola Sluníčko


Výlet do Olomouce - základní škola

Vydavatel: Obecní úřad Moravský Žižkov
Adresa redakce: Obecní úřad v Moravském Žižkově, Bílovská ulice, 691 01
Odpovědný redaktor: Mgr. Miloslav Sova
Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz, tel.: 518 367 450, 608 709 602
Povoleno: OÚ Břeclav pod registračním znakem MK ČR E 11626